

**ДРАГИ МИШИЋИ,
ДОБРО ДОШЛИ У СВЕТ**
Џеронима Стилтона

**МИШЈЕ НОВОСТИ
РЕДАКЦИЈА**

Церонимо Стилтон

ОДМОР ЗА ПАМЋЕЊЕ... У ЦИЦИЈИНОМ ЗАМКУ

GERONIMO STILTON

Based on an original idea by Elisabetta Dami

© 2026. All rights reserved.

Contact: info@geronimostilton.com

Назив оригинала: Ma che vacanza... A Rocca Taccagna!

Сарадник на тексту: Изабела Салмоираго / Isabella Salmoirago

Приредила: Патриција Пуричели / Patrizia Puricelli

Текст уредили: Вивијана Донела / Viviana Donella и Алесандра Роси / Alessandra Rossi

Уметнички директор: Јакопо Бруно / Jacopo Bruno

Насловна страна: Андреа да Ролд / Andrea Da Rold (цртеж) и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)

Графички дизајнер: Андреа Кавалини / Andrea Cavallini / theWorldofDOT

Илустрација почетних и завршних страна: Роберто Ронки / Roberto Ronchi (цртеж)

и Енио Буфи MAD5 / Ennio Bufi MAD5 (цртеж на страни 123), студио Парлапа / Studio Parlapà и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)

Мапе: Андреа да Ролд / Andrea da Rold (цртеж) и Андреа Кавалини / Andrea Cavallini (боја)

Унутрашње илустрације: Лоренцо де Прето / Lorenzo De Pretto (цртеж) и Давиде Корси / Davide Corsi (боја)

Уметнички сарадници: Роберта Бјанки / Roberta Bianchi и Лара Мартинели / Lara Martinelli

Графичка обрада: Јуко Егуза / Yuko Egusa

www.geronimostilton.it

© 2018 Mondadori Libri S.r.l. for PIEMME, Italia

Права за српско издање © 2026 Вулкан издаваштво

Stilton is the name of a famous English cheese. It is registered trademark of the Stilton Cheesemarkers' Association. For more information go to www.stiltoncheese.co.uk

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-05924-3

ЗЛОСЛУТНО ПИСМО СА ЦРНОМ ТРАКОМ

Било је то једног мучног новембарског дана... а новембар је један од **сетнијих** месеци у години. Ледени ветар је упорно шибао крошње дрвећа, откидајући и оно мало преосталог лишћа и односећи га негде далеко.

КАКВА СУМОРНА АТМОСФЕРА!

ЏЕРОНИМОВА
КАНЦЕЛАРИЈА

Сунце се рано спустило према хоризонту, исцртавајући издужене **СЕНКЕ** по мом граду Мишограду, престоници Острва мишева (кад смо већ код *шоџа*, ја сам *Стилтон*, *Џеронимо Стилтон!*).

Било је касно, радни дан у редакцији био је завршен (кад смо већ код *шоџа*, водим *Мишје новосџи*, најпознатије новине на Острву мишева!), али ја сам још увек **РАДИО**, затворен у својој канцеларији (кад смо већ код *шоџа*, моја канцеларија се налази на последњем спрату у згради!).

Остало ми је још да

отворим пристиглу

ПОШТУ!

Испод гомиле писама и уговора које је требало да прочитам приметно

сам једну **ЗЛОСЛУТНУ КОВЕРТУ** са црном траком...

Бркови су ми се затресли колико сам се забринуо. *Што му моцарела*, ко ли је отегао папке?! **ДРХТАВИХ** шапа, полако сам отворио коверту... У њој се налазило изгужвано писмо и осушена латица **ХРИЗАНТЕМЕ**.

Чувно!

Почео сам да читам, све више и више забринут, а онда сам напокон стигао до потписа. Писмо је било од... **МИЛОРДА**
ЗАНЗИБАРА!

Знате ли ко је то? Неее?! Благо вама...

Милорд Занзибар је највећа **ЦИЦИЈА** на целом Острву мишева! Само гледа како да уштеди... или да нешто добије **ЏАБЕ!**

Нажалост, Милорд Занзибар је, између осталог... мој ујак!!!

Драги сестрићу Церонимо,

Извини за ове мрље по писму...
оне су од мојих суза... Имам тужну вест:
обавештавам те да ћу ускоро отегнути
папке (мислим, баш ускоро, баш, баш
ускоро!).

Стога те молим да дођеш брзо, баш брзо,
баш, баш брзо!

Чекам те на Цицијином врху, у замку
породице Занзибар, како бисмо се
поздравили по последњи, баш последњи,
баш, баш последњи пут!

Воли те твој ујак
Милорд Занзибар

П. С. Не заборави да понесеш чековну
књижицу!!!

Куку, куку, куку, сироти ујак Милорд! Али видео сам га пре неколико дана и деловао ми је здраво **КАО ДРЕН!**

Чудно!

Шта ли се десило? Хм, у *писму* ништа није писало. У сваком случају, једно је било јасно: морао сам отићи да му помогнем!

Шта ли сам могао да учиним за њега...
хм... ни то није рекао у писму. Ипак,
једно је јасно истакао: да понесем чековну
књижицу... Ставио сам је у џеп,
спаковао **К О Ф Е Р** и убацио га у
ауто, а онда сам кренуо на Цицијин врх,
у замак породице Занзибар.

ДОБРООО ЈЕЕЕ ШТО СИ ДОООШАООО, СЕСТРИЋУУУ!

Пут је био дуг и **НАПОРАН**. Савладао сам Усамљени пролаз и прешао Долину шкртица. Стигавши до Тихе вароши, из даљине се напокон назирао **ВРХ** на ком се уздизао Цицијин замак.

Пошао сам једним јединим путем, са једном једином траком која се успињала на **ПЛАНИНУ**.

Кад сам напокон стигао до замка, разрогачио сам очи у чуду. *Што му моцарела*, ала је **ОРОНУО!** Био је у још горем стању него при мојој претходној посети: сав се **РАСПАДАО**. Видело се

да ујак... па... штеди на њему!

Улазна врата су била расклиматана, прозори **ПОЛУПАНИ**, олуци **ИСКРИВЉЕНИ** и одваљени, а на крову није остало много црепова.

Покушао сам да **ПОЗВОНИМ**, али је звонце било покварено: дугме је излетело на федеру, уз једно **БОИНГ!**

Како сам покуцао, тако се одозго обрушио **КРОВНИ ВЕНАЦ!**

Замало да ме спљошти као пљескавицу!

Сйоџашњи изглед замка

Гнездо на димњаку

Трошци кровни венац

Потпуноли прозори

Крив маттане без црета

Баткон, койн само што се ниле обрлуно

Одвалени олуци

Пукотине

Оквѝстен зид

Закриван Стен

Још много пукотина!

Још пукотина!

Покварено звонце

Расклиматана врата

Залуштен травѝяк

Дарек са усталоном водом

Братштво
многок инсталштво
братштво

Унутрашњи изглед замка

1. Трезор
2. Купатило
3. Салон
4. Милордова соба
5. Радна соба
6. Библиотека
7. Трпезарија
8. Сала за банкет
9. Гостињска соба
10. Кухиња
11. Свечана сала
12. Улаз
13. Подрум и подземне одјале
14. Гаража

10

9

8

11

14

12

5

6

13

Са једног прозора провири добро позната њушка која ми жалостиво довикну:

– Попни се, сестрићу, поопни се! Добро је што си стигао, да се заувек **ПОЗДРАВИМО!**

Срећом, дошао сам што сам пре могао, јер је ујка Милорд стварно изгледао као да само што није **ОДАПНУО!** Кад сам ушао у

замак, запахнуо ме је **ВОЊ**
ВЛАГЕ. По намештају се

наталожила прашина

дебљине прста,

а свуда је било

ПАУЧИНЕ.

Попео сам се на први

спрат. Степенице

су биле толико

РАСКОВАНЕ

да се једна подигла и

